

[Poulsgaard.]

For man skulle ikke tro, at nogen af de ærede medlemmer herinde snakkede med befolkningen. Hvis man gjorde det, ville man vide, at en af de ting, man skulle tage fat på, bl. a. er arbejdsformidlingen. Den skal føres tilbage til fagbevægelsen. Arbejdsformidlingen magter ikke sin opgave. Jeg havde en gang kontakt med arbejdsformidlingen, da blev jeg sendt til Troldhede fra Skjern. De skulle have en savskærer. Jeg har aldrig nogen sinde set en sav ud over den, jeg har snittet mig selv i fingrene med, men jeg havde jo udtrykkelig gjort opmærksom på, at jeg ingen forstand havde på det. Alligevel, efter at man havde forhørt mig i 2 timer, hvor man havde skrevet med én finger på maskinen, sendte man mig til Troldhede, hvor manden skulle have en faglært savskærer. Det er det kendskab, jeg har til arbejdsformidlingen. Vorherre bevares.

Så kommer denne 5 ugers regel. Det er jo fuldstændig klart for enhver, der har det mindste kendskab til arbejdsmarkedets forhold, at den 5 ugers regel, hvorefter arbejdsgiveren, hvis man har været beskæftiget 40 timer, skal betale den sygelønsordning, afholder i hvert fald nogle mindre erhvervsgrøene fra at ansætte folk, når man ikke kender dem. Det er en af de ting, vi skal have set på. Vi skal have den væk. Hvor vi skal tage det fra? Ja, man kunne måske finde midler til at få den fjernet, så man ikke lagde den byrde på arbejdsgiverne, ved igen at indføre karenstage, én eller tre karenstage, der gjaldt samtlige i dette land, offentligt ansatte såvel som på LO-området. Er der så en promille af befolkningen, der er så fattige, selv om vi lever i en socialdemokratisk velfærdsstat, at de ikke har råd til det, så må de hjælpes af et socialt sikkerhedsnet. Men det er én af de ting, vi skal have fat på.

Vi skal også se på lærlingeuddannelsen. Så sent som den 24. maj i Aalborg Stiftstidende kunne man se, at man ikke kan få rundstykker i Ålborg længere. Bagerne i Ålborg kunne ikke få lærlinge. Og hvorfor er der den mangel på lærlinge? Og hvorfor er der så mange erhverv, der siger: vi vil ikke have lærlinge ind længere? Er det, fordi de unge er dårligere, end de har været før i tiden? Nej, de unge er gode nok, men der er simpelt hen lagt så mange restriktioner på lærlingeuddannelsen, at man simpelt hen

ikke har råd til at tage lærlinge ind. Man slår det ene erhverv i stykker efter det andet. Det er det, man skal til at se på, hvis man skal gavne beskæftigelsen.

Vi skal også have fat på skolerne. Det nytter ikke noget at tro, at skolen kan holdes udenfor. Jeg mener, at skolen mange gange fører en decideret erhvervsfjendtlig politik.

Jeg vil gerne belyse det med et eksempel, for man må jo have eksempler. Jeg har en datter, der går i skole. Hun gik i Ballerup dengang på en udmærket skole, synes jeg. Men hun kom hjem i november måned, og så sagde hun til mig: Far, du kan tro, det er en god skole, jeg går på. Siden sommerferien har vi udelukkende beskæftiget os med erhvervsliv og landbrug. Den gamle her han nikkede med hovedet og syntes, det var udmærket. Men så tilføjede pigebarnet: men du skal lige vide, at det er Kinas erhvervsliv og landbrug, man har vist den kolossale interesse i den lange tid. Det var foregået i faget orientering.

Jeg kender også — og statsministeren kan da godt få navne, det er én i min familie for resten — en ung pige, der var ude i erhvervspraktik i Holstebro. Hun skulle lære at sælge sko, og så kom hun hjem den første dag, hun havde været i erhvervspraktik, og slog i bordet for mig og sagde, at det var for galt. Hvad var det, der var for galt? Jo, den fæle kapitalist, altså skotøjshandleren i Holstebro, havde sat hende til at vaske 5 par kopper op. Nå, sagde jeg så, har du ikke selv drukket kaffe af den ene? Jo, det havde hun. Så er der altså 4 par kopper tilbage. Men det måtte hun ikke. Men hvem har bibragt pigebarnet den opfattelse, at hun ikke måtte det? Jeg tror, det er skolen, der har bibragt hende den. Hun tog ingen skade af at vaske de 4 par kopper op.

Vi er i den situation, at vi nu uddanner dobbelt så mange fritidspædagoger, som vi uddanner landmænd. Hvem skal betale de fritidspædagoger? Der blev sagt her, at det ikke bare er lønninger. Nej, det er ikke bare lønninger, for alt det fuldstændig vanvittige uddannelsesræs, vi er kommet ind i, er der kun den produktive del til.

Og vi kan i hvert fald ikke begynde at eksportere fritidspædagoger, men vi kan eksportere nogle landbrugsvarer.